

M. T. B. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

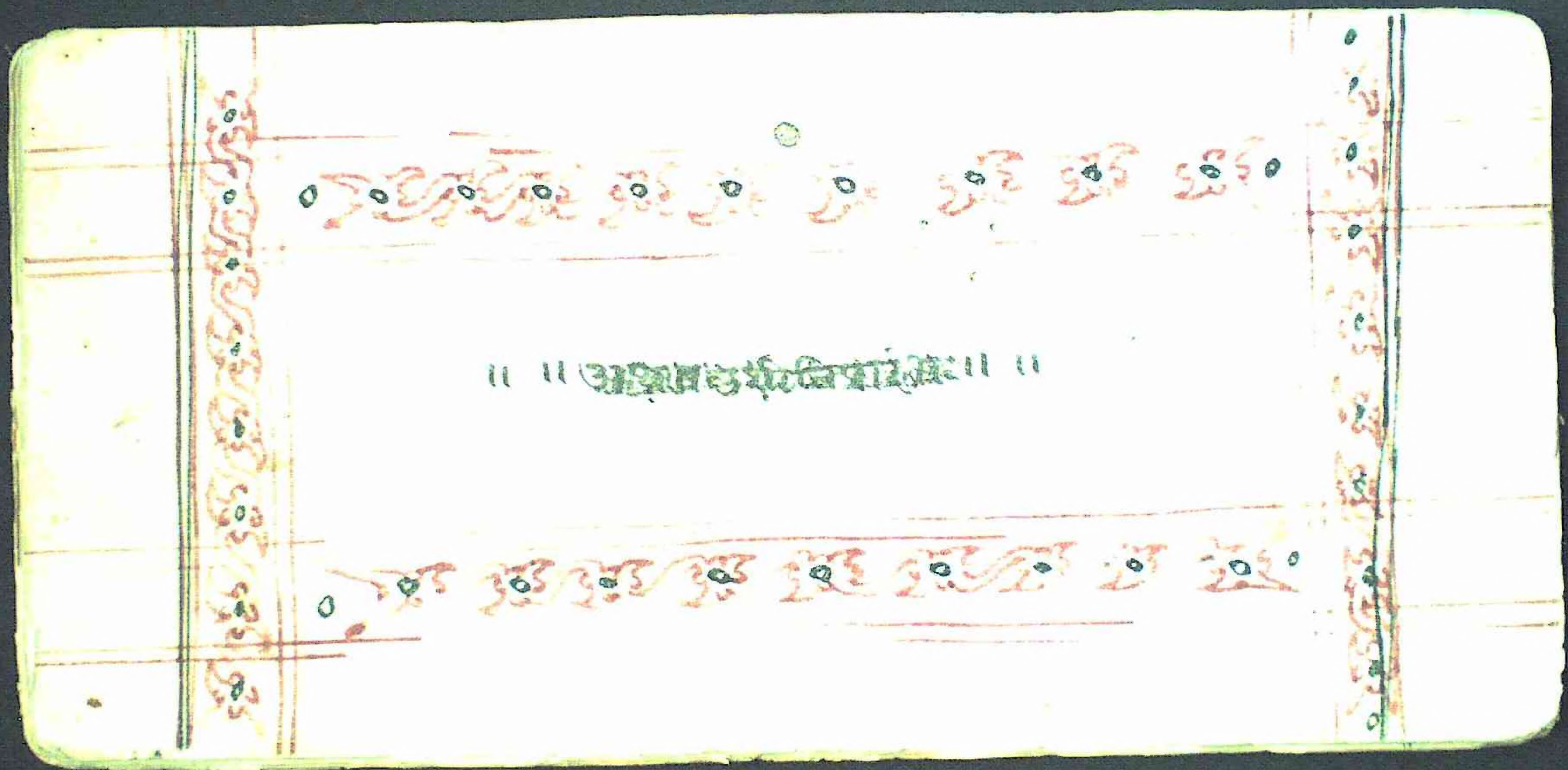
No. ^{Ref.}
Ser. 163

Title: *Jalo Shanti Rayoga*

Done

163

:	ala Shānti Prayoga	:	Title
:	C	:	Author
:	:	:	Editor
:	:	:	Year, Vols.
:	:	:	Publisher
163	:	:	Remarks

उ० शा०
॥३॥

ता

श्रीगणेशायनमः॥३०॥ आधानादौ संकल्प्यात्पूर्वदिने दिवानां दीमुखं रत्नाय
त्रोदकं शालिं कुर्यात्॥ तथादि ॥ पादौ प्रक्षाल्या च मय्युग्मां ब्राह्मणान् प्रक्षालि
तपाणि पादानपः आचम्य प्रतिदिशमासने पूषवेत्यगोमयेन गोचर्ममात्रं च नर
समुपलिप्य दर्भेषु प्राङ्मुखः सपत्नी कउपविश्य दूर्वादींश्च धारयमाणः॥ पवि
त्रपाणिः प्राणावायव्य ॥ तिथ्यादि संकीर्त्य करिष्यमाण कर्मी गभस्तं उदकं शालिं
करिष्ये ॥ इति संकल्प्य तत्र मध्ये यज्ञांगकाष्ठेन तूष्णीमुद्रां लप्य श्ये तत्र पंचप्र
स्थसिकतानां स्तुतिं लंचतुरस्रमरलिमात्रं कुर्यात् ॥ स्वर्णेन रजतेनापि नाम्नि पात्री
हिणापि वा ॥ दर्भयुक्तेन पटुलेखाः कुर्यात् स्तुतिं लमध्यतः ॥ अंगुष्ठोपकनिष्ठिका
भ्यां गृहीत्वा साधनं ॥ स्तुतिं लमध्यप्रतीमारभ्य प्राक् संस्थां प्रादुशामात्रं लेखा
वर्त्मजज्ञानमित्यनेन लिखेत् ॥ नस्यादक्षिणतः ॥ नाके सुपर्णमित्यनेन पूर्ववत् लेखा ॥३॥

प्रोक्षणीमुत्तानं कृत्वा

मध्ये

द०

लिखेत् ॥ पूर्वस्या उत्तरतः ॥ आप्यायस्व समेतु तदति पूर्ववत् लेखां लिखेत् ॥ स्तुतिं
लमध्यदक्षिणामारभ्योपगवगां प्रादुशामात्रं पूर्ववत् लेखां योरुद्रो अग्रावित्यने
न लिखेत् ॥ एतस्याः पश्चिमतः इदं विष्णुर्विचक्रमइत्यनेनोदगपवगां लेखां लिखे
त् ॥ मध्यमायाः पूर्वतः इदं विश्वाइत्यनेन पूर्ववत् लेखां कुर्यात् ॥ लेखासाधनं स्तु
तिं लनिधाय देवस्य लेखनमुत्सकराभ्यां लेखासाधनं गृहीत्वा ॥ ३० ॥ पूर्ववत् सु
वरिनिस्थं डिन्नादुत्तरतो निरस्यापउपस्पृश्य स्थंडिलं दत्तरतः प्रागग्यादमीनां
स्तीर्यनेषु प्रोक्षणींस्त्रवेष्टितमुद्रं कुंभं च सादयि चासौ दिना निदर्भैः प्रक्षाल्य प
वित्रं कृत्वा तस्यामुगायं पवित्रं निधायोदकमासि च्यतच्छीतिरुत्पूय प्रोक्षणीं पवि
त्रेण प्रोक्ष्य उदकुंभमुत्तानं कृत्वा पवित्रेण प्रोक्ष्य उदकुंभस्य धूपं प्रनं कंचित्
कुर्वन्ति ॥ स्तुतिं लोपरि प्रागग्यां न्दमीनां स्तीर्य गंधोदकेनाभ्युक्ष्य पुष्पोः फलैः

द्वौ

उरः शो.
॥३॥

श्रावकीयेतत्र ब्रह्म ज्ञानमित्युदकुं भनिधायततस्तेडिलेपरिस्तरेत॥देवस्यत्वासवितुः प्रसेवे
शिवोर्वाङ्म्यापूछोहस्ताभ्यापरिस्तरा मीतिपुरस्ताडुदग्गानास्तीर्य॥दक्षिणतोभर्तुवः सुवः परि
स्तृणामीतिग्रागग्रान्॥पश्चिमतउदयंतमसस्यरीत्युदगग्रान्॥उत्तरतअग्रआयादिवीतये इतिग्रा
गग्रान्॥कुंभेतिरः पवित्रं निधायापश्चानयंजपतितत्सविवर्णैरप्यमितिकुं भयवाक्षततंडुलानावाप
तिभर्तुवः सुवरो मितिउदकुं भस्योपरिसमंताच्चपुष्पद्वर्वाफलान्यवकिरेत्॥उदकुं भं द्वादभैः प्रक्ष्मा
द्याभिष्टुतिशंनोदेवीरभिष्टुयइतिततोद्विजा नृपुयात्॥अस्मिन्कर्मणि पूर्वस्यादिशिजपकलेकै
नत्वामहं वृणे॥एवं दक्षिणस्या एवं पश्चिमस्या एवमुत्तरस्या ॥ यजमानो वृत्तब्राह्मणो अग्नौ उद
कुं भं द्वादभैः स्पृशंतीजपंति॥ॐ हर्षुवः सुवः गायत्री पञ्चोर्ध्वर्चशः सर्वा मुक्ता वेदादि जपं
ति॥तेच॥॥अग्निमीक्षुपुरोहितं ०॥क्रू॥इषेतोर्जंत्वावायवस्थापायवस्थावावः स
विताप्रार्पयतुम्रेष्ठतमायकर्मणे॥इतियज्ञुत्रयं॥अग्न आयादिवीतये गणा नो हव्य
रातये॥निहोतासस्मि बर्हिषि॥शन्नो देवीरभिष्टुये ०॥क्रू॥कणु ॥३॥

थ

पात्रः प्रसिद्धिं न पृथ्वीयाहिराजे वामबा ५ रभेन॥तृष्णीमनुप्रसिद्धिं दूषणोस्तासिविध्यरक्षसस्त
पिष्टैः॥तव च मास आश्रुयापतंत्यनुस्पृश धृषताडोभुवानः॥नष्टं पृथ्वीमेजु कापतागान
सदितो विसृजविधगुक्ताः॥प्रतिस्पृशो विसृजतूर्णितमो भवापायुर्विशो अस्या अर्धः॥यो
नोदूरा अचशः सोयो अंत्यग्नेमाकिष्टे व्यधिराधृषत्॥उदमेतिष्ठ प्रत्यातनुधन्यमित्रा
ॐ षताक्षिगमेहेते॥यानो अरातिः समिधानचक्रेनीचानंधक्ष्यतसनभुक्॥उर्ध्वो भवे
तिविध्यास्मदाविष्टुणुषोदेव्या न्यग्ने॥अवस्थिरातनुहियातुजूनो जामिमजामिष्टुसमी
किरात्रु॥१॥सतेजानातिसुमलियविष्टयईवते ब्रह्मणे गानु मेरु॥विश्वान्यस्मसुदिना
निरायो धुम्ना न्ययो विदुरो अभियौत्॥सदग्ने अस्तु सुभगः सुदानु र्यस्त्वानित्ये
नहविषायदुक्थेः॥पिप्रीषतिस्व आयुषिदुरोणे विष्टे दस्मसुदिना सो सदितिष्टिः॥अर्वा
मिते सुमतिचोष्य र्वाक्सं तेवावाताजरतामियगीः॥स्वश्वास्ता सुरथामर्जयेमास्मे
क्षत्राणि धारयेरनुधून्॥इहत्वा ह्यर्वाचरे दुपत्न नरोपावस्तु र्दिना समनुधून्॥

उद. शां.

॥ ३ ॥

क्रीडंतस्त्वासुमनसः सपेमाभिद्युक्तास्तस्थिवांसो जनाता ॥ यस्त्वास्वभ्यः सुहिरण्यो अग्न
उपयाति वसुमतारथेन ॥ तस्य त्रोभेव सितस्य सरवायस्त अतिथ्यमानुषं जुजोषत ॥ ता
॥ २ ॥ महोरुजामि बंधुताव केभिस्सन्तापितुर्गोतमादन्वियाय ॥ त्वेनो अस्य वचसश्चिकि
हि होत र्यविष्णु सुक्र तोदमूनाः ॥ अस्वपूजः स्तरणयः सुशेवा अतः प्राप्ता वृका अश्रमिष्ठः ॥
तेपायवः सधियं नो निषद्यानेत वनः पात्वमूर ॥ ये पायवो मामनेयने अग्ने पत्रयना अ
धुदुरितादरक्षन् ॥ ररक्षतान् सुकृ नो विश्वे वददि संतर्दपवोना हरे भुः ॥ त्वया वयं
सधन्यस्त्वे तास्तव प्रणीत्य यामवा ज्ञान ॥ उभाशु सासूदय सत्यता ते नुष्ठुया कय
द्यद्रूपाण ॥ अयाते अग्ने समिधा विधेम प्रतिस्तोमे शस्यमानाः साय ॥ द हाश
सौरक्ष सः पाह्यस्मान्नु हो निदो मित्रमहो अवघात ॥ ३ ॥ रं दणं वाजिन माजिघांश
मित्रं प्रथिष्ठमुपयमि रोम ॥ शिशाना अग्निः क्रतुभिः सनो दिवो सरिषः पातु नक्तं ॥ विज्ञो समिधः
तिषा वृहता भात्यग्निरा विर्विध्वानि कृणुते महित्वा ॥ आदेवीर्मायाः सहते दुरेवाः शि शी
ते शृंगोरक्षसे विनिक्षे ॥ उतस्त्वा नासो दि विषं त्वमे स्तिमायु धारक्षसे हतवा उ ॥ १ ॥ इंद्रो ॥ ३ ॥
मदेविदस्य प्ररुजंति भामान वरं ते परिबाधो अदेवीः ॥

विश्वतस्परिह्वामहे जनेभ्यः ॥ अस्माकमस्तु केवलः ॥ इदं नरो नेमधिना हवंते य
स्यार्थायुन जंत चियस्ताः ॥ अरो नृपाता शवसश्चकान आगोमतिव्रजे मजात्यनः ॥ इंदि
याणि शतक्रता याने जनेषु पंचसु ॥ इंदुता नित आ वृणे ॥ अनुते दायिमह इंदियाय सत्रा
ने विश्वमनुवृहत्ये ॥ अनुक्षत्रमनु सहो यजत्रे इंदेवे भिनुते नृपस्ये ॥ आयस्मिन्सत्तम
वासवास्मिन्नेति स्वासु हो यथा ॥ ऋषिर्हृदीर्घश्रुतमः इंदस्य धर्मो अतिथिः ॥ आमा सुपक्व
मैरय आस्ये रोह्या दिवि ॥ धर्मन सामे तपता सुवृत्तिभिर्जुष्टं गिर्वणसंगिरः ॥ इंदमिद्रा
थिने त्वहदि इमं के भिरर्किणः ॥ इंदं वाणी रनूपत ॥ गायंति त्वागा यत्रिणा चैत्यर्क म
र्किणः ॥ ब्रह्माण स्त्वा ज्ञानकृते बुद्धं गमिवयेमिरे ॥ अहो मुचे प्रभरे मामनीषामोषिष
दात्रे स मतिगणानग ॥ इदमिद्रा प्रतिहयं गभाय सत्माः संतु यजमानस्य कामाः ॥ विवे
षयन्माधिपणाज ज्ञानस्त्वे पुपा र्यादि इमं ॥ अहं सोयत्र पापरदधानो न विवया
म तमुनेय हवंते ॥ प्रसंभ्राजं प्रथमं धराणामहं मुचं वृषभं याजियानां ॥ अपानपातम

ॐ श्री
॥ ४ ॥

श्विनाहं तमस्मिन् रश्मिंश्चन्द्रमोक्षः। विनन्दं मृधोजहिनी वायुपुन्यतः। अथ स्प
रं तमोक्षधियोऽस्मां अमिदासनि। इन्द्रस्य त्रमभि वाममोजो जायथा वृषभचर्षणीनां।
अपानुदोजनमभि त्रयंतमुसं देवेभ्यो अक्षणो रूजोक्तं। मृगोनभीमः कचरो गिरिष्ठाः परावत
आजगामापरस्याः। सृकं संधरायपविमिंद्रतिगं विद्यान्नताटि विमृधोनुदस्वावि
शत्रुनिमृधोनुदविबुत्रस्य हनूरुज। विमन्युमिद्रभा मितो मित्रस्यामिदासतः। त्रा
तारमिंद्रमवितारमिंद्रहं वेहं वेहं वेहं रमिंद्रं। इवेनुत्रां कपुरुहं तमिद्रं स्वस्तिनामच
वाधाविंद्रः। माते अस्यां सहसा वनारिषा वधाय मम हरिवः परादे॥ त्रायस्व नो च केपिर्व
रुथेस्तव प्रियासः सूरिषु स्याम। अनवस्तिरथ मश्वायत क्षुत्तवष्टावज्जपुरुहं तधुमंत
ब्रह्माण इंद्रमहयंतो अर्कैर्वर्द्धयंत हये हंत वाउ॥ वस्तेयत्ते वषणो अर्कमर्चा निंद्र
ग्रावाणो अदितिः सजोषाः। अनश्वसो ये पवयो रथा इंद्रेषिता अभ्यवर्तंत दस्युन।
यत इंद्रमयामहेततो नो अभयं कधि। मयवं कधि तव तं न उतये विदिषो विमृधो

॥ ४ ॥

अहि। स्वस्तिदा विद्यास्पतिर्वृहा विमृधो वशी। येषं द्रः पुर एतुनः स्वस्तिदा अ
भयं करः। महा इंद्रो वज्रबाहुः षोडशी शर्मय कतु। स्वस्तिनामच वाकरोतु हंतु पर
भानयोऽस्मां द्वेष्टि। सजोषा इंद्रसगणो मरुद्भिः सोमं पिब वृत्रहं चूर विद्वान्। जहि
शत्रूँ रपमृधोनुदस्वाथा भयं चणु हिवि श्वतो नः॥ ये देवाः पुरः सदो ग्निनेत्रा
रक्षो हणस्तेनः पांतु ते नो वंतु तेभ्यो नमस्तेभ्यः स्वाहा समूढं रक्षः संदग्धं
रक्ष इदमहं रक्षोभि संदहामि॥ ये देवा दक्षिण सदो यमनेत्रारक्षो हणः०
स्तेन० ये देवाः पश्चात्सदः सवितुनेत्रारक्षो हणस्तेनः०। ये देवा उत्तरसदो व
रुणनेत्रारक्षो हणस्तेनः०। ये देवा उपरिषदो बृहस्पतिनेत्रारक्षो हणस्ते
नः०। अग्नये रक्षो धि स्वाहा॥ यमाय रक्षो धि स्वाहा॥ सवित्रे रक्षो धि स्वाहा॥

ॐ शो०
॥ ५॥

वरुणाय रक्षोघ्ने स्वाहा ॥ बृहस्पतये दुवस्वते रक्षोघ्ने स्वाहा ॥ अग्निराष्मां सवनस्य यु
तिमिरा युष्मांते नत्वा युषायुष्मांतं करोमि। सोमचायुष्मांसञ्चोषधाधिरा
युष्मांते नत्वा० यज्ञचायुष्मांसदक्षिणामिरायुष्मांते नत्वा० ब्रह्मायुष्मा
तद्वाङ्मणायुष्मांते नत्वा०। देवा आयुष्मांतं स्तम्यते नायुष्मांतं स्तेनत्वा०। या
वामिंद्रावरुणा यतव्या तनूस्तये ममः० ह सोमं चतं। यवामिंद्रावरुणास्त
ह स्यात नू०। यावामिंद्रावरुणा रक्ष स्यात नू०। यावामिंद्रावरुणा तेज स्यात नू०।
योवामिंद्रावरुणा वनोऽस्मामस्तवा मतेनावयज॥ योवामिंद्रावरुणा
द्विपास्तपबुधुस्त्रामस्तवा०। योवामिंद्रावरुणा चतुष्पास्तपशुपुत्राम०।
योवामिंद्रावरुणा गोष्ठेऽस्माम०। योवामिंद्रावरुणा ण्डेषुऽस्माम०। योवामिं ॥ ५॥

ता
तु

द्रावरुणास्तुऽस्माम०। योवामिंद्रावरुणोपधीऽस्माम०। योवामिंद्रावरुणाव
नस्पतिपुत्राम०। अग्नेयज्ञास्विन्यशसे ममर्पयेद्रावलीमपचितीमिद्रावह॥
अयं मूर्धा परमेष्ठी सुवर्चाः समानानामुत्तमश्लोको अस्तु॥ मद्रपश्यत
उपसेदुरये तपोदीक्षामृषयः सुवर्चिदः॥ ततः क्षत्रं बलमोज्ञा ज्ञातं तदस्मै देवा
अभिसन्तमन्तु॥ धाविधापरमातसद्वरप्रजापतिः परमेष्ठी विराजा॥ स्तोमाश्च ता
राः॥ सिनिविदो म आदुरेतस्मै राष्ट्रमभिसन्तमाम॥ अभ्यावर्त्तधुमेतसाक
मयः॥ शास्त्राधिपतिर्वा अस्तु॥ अस्य विज्ञानमनुसंभ्रमधमिमे पश्चादनुजीवा
थ सर्वे॥ ॥ क्रुताषाड्कृतधामाभिर्गन्धर्वस्तस्योषधयोऽप्सरसर्षुर्जोनामसद
इन्द्रश्चक्षत्रं पाताड्डं ब्रह्मश्चक्षत्रं पातु तस्मै स्वाहा ताभ्यस्वहा सः॥ हितो विश्वस्तो
मास्यो गन्धर्वस्तस्य मरीचयोऽप्सरस आयुवः सुपुमः सूर्यरश्मिश्चंद्रमागं

उद. शा.
॥६॥

भर्वस्तस्य नक्षत्राण्यस्य सौवे कुरयो भुः सुपणे यतो गंधर्वस्तस्य दक्षि
णा अप्सरस्तवाः प्रजापतिविश्वकर्मा मनो गंधर्वस्तस्य रसा मान्यस्य सौ
वर्क इय इषि रो विश्वव्यावा तो गंधर्वस्तस्यापो सरसो मृदा भुवनस्य पते
वस्य तउपरि गृहा इह च ॥ सनो रास्वा ज्योतिः रायस्योषः सुवार्थः संव
त्सरीणाः सुस्ति ॥ परमेष्ठ्यधिपतिर्न तु गंधर्वस्तस्य विश्वमप्यस्य सौ भु
वः सुक्षितिः सुहृतिर्भद्रः सुवर्वा न्यर्जत्यो गंधर्वस्तस्य विष्णु तो सर
सो रुचो हरे हेति रम्यो मृत्तु गंधर्वस्तस्य प्रजा अप्सरसो भीरु वभ्रारुः
कृपण काशी कामो गंधर्वस्तस्या धयो सरसः शोचयंती तामसदृश
त्वं क्षत्रं पातुता इदं ब्रह्म क्षत्रं पातुतस्मै स्वाहा ताभ्यः स्वाहा सनो भुवन
स्य पते यस्य तउपरि गृहा इह च ॥ पुरुब्रह्मणे सै क्षत्राय नमः हि शर्मय ॥६॥

॥ तमो अस्त सौम्यो ये के च पृथिवी मनु ॥ ये अंतरिक्षे ये दिवितेभ्यः सौम्यो
नमः ॥ ये द्यौ रोजने दिवा ये चास्य स्य रश्मिषु ॥ येषां मसु सः कृतं ते ॥
या इषो या नुधा नाना ये वा वनस्य तीरनु ॥ ये वा वटे पुंडो रते ते ॥
अयं पुरो हरि केशः सूर्य रश्मिस्तस्य रथग्नस्य रथो जाश्वसेनानिग्रामणे यो
पुजिकस्थला च कृतस्थला चाप्सरसो या नुधा नाहे तीरक्षाः सि प्रहेति
स्तभ्यो नमस्तनो मृदुयंतु ते यं दिष्मा यश्च नो ॥ इष्टुं तं वा जं भेद धामि ॥
अयं दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य रथस्वनश्च रथे चित्रश्च सेनानिग्राम
ण्यो मेनका च सह ज्ञान्या चाप्सरसो दक्षिणः पञ्चवा हे ॥ तिः पौरुषे यो
वधः प्रहेति स्तभ्यो ॥ अयं पश्चाद्विश्वव्या चास्तस्य रथप्रोतश्चासमरथ
श्च सेनानिग्रामण्यो प्रहेति चंती चानुमते चंती सरसो सर्पा हेति व्या
चो

७

प्राः प्रहेतिसेभ्यो० । अयमुत्तरासंयदसस्तस्यसेनजिह्वसुषेण प्रसेना
निग्रामण्योविश्वाचीचघृताचीचाप्सरसावापोहेतिर्वानः प्रहेतिसे
भ्यो० । अयमुपर्यर्वाग्वसुस्तस्यताह्यप्रारिष्टनेमिप्रसेनानिग्रामण्यो
बुर्वशीचपूर्वचिन्तिष्माप्सरसोविद्युदेतिरवस्पृहन्प्रहेतिसेभ्यो० ॥
आशुः शिशानोरषभोनयुभोघनाघनः सोमणप्रमर्षणीनां ॥ संक्रं
हनोनिमिषहकवीरः शतसेनाअजयत्साकमिंद्रः ॥ संक्रंदेनानिति
विणजिह्मनायुक्कारेणदुश्श्रवणेनधस्तुना ॥ तदिंद्रेणजयततहधंयुधोत्सं
नरदुहस्तेनयत्मा ॥ सदुहस्तेः सनिषगिभिर्वशीसंस्रष्टासयुध
इंद्रो गणेन ॥ संस्रष्टजिसोमपावाङ्गशार्धध्वं धन्वाप्रतिहिताभिरस्ता ॥
वहस्यतेपरिदीधारधेनरसोहामित्रा अपबोधमानः ॥

प्रमंजंसेनाः प्रमृणोयुधाजयंनस्माकमेधवितारथानां ॥ गोत्रमिदंगोविदंवज्रबाहुंजयंत
मज्जप्रमृणंतमोजसा ॥ इमंसजाताअनुवीरयधमिंद्रं सखायोनुसंरभध्वं ॥ बलविज्ञा
यच्छविरः प्रवीरः सहस्वान्वाजीसहमानुगः ॥ अभिवीरोअभिसत्वासहो जाजैत्रमिं
द्रयमतिष्ठगोवित् ॥ अभिगोत्राणिसहसागाहमानोदायोवीरः शतमन्युविंद्रः ॥ इ
श्रवणः पृतनाषाड्युधोस्माकं सेनाअवतुप्रयुक्त ॥ इंद्रेआसानेतावेहस्यतिह
क्षिणायज्ञः पुरएतुसोमः ॥ देवसेनानामभिभंजतीनां जयंतीनां मरुतोयंतग्रे ॥ इंद्रेस्व
वभोवसुणस्थराज्ञादित्यानांमस्तां शार्धुयं ॥ महामनसाभुवनध्वानांचो
षोदेवानांजयतामुदच्छात ॥ अस्माकमिंद्रः समृतेषुध्वंजेषुस्माकंयाइषस्ताजयंतु ॥ व
अस्माकंवीरादुत्तरमवंतस्मानुदेवाअवताहवेषु ॥ उद्धर्षसमघवंनायुधान्युत्सतना
मामकानांमहांसि ॥ उद्धर्षहन्वाजिनांवाजिनांत्युद्रथानांजयतामेतुघोषः ॥ उ
पप्रेतजयतानरश्चिरावः संबाहवः ॥ इंद्रेवः शर्मयकृतनाद्युधायथासथ ॥ अ
वसृष्टपरापतशरव्येब्रह्मसंशिता ॥ गच्छामित्रान्नविशमैषांकेचनोक्षिपः ॥ मर्मा

स्तितेवर्मभिश्चाद्यामिसोमस्तारा जामतेनाभिवस्ता ॥ उरोर्वी वंसे अस्त जयंतं यो वरि
मनुमदं तु देवाः ॥ यत्र बाणाः सपतंति मारा विशिखा इव ॥ इदं नस्तत्र वृत्र हा विश्वा
हा शर्मयतु ॥ ॥ शं च मे र्मयश्च मिप्रियं च मे नु कामश्च मे कामश्च मे सोम न सश्च मे मरु
च मे श्रेयश्च मे वस्यश्च मे यशश्च मे भागश्च मे इविणं च मे यना च मे धर्ता च मे क्षेमश्च मे
धृतिश्च मे विश्वं च मे महश्च मे संविच्च मे तात्र च मे सश्च मे प्रसश्च मे सीरं च मे लयश्च मे
ऊनं च मे मृतं च मे यक्षं च मे नामयश्च मे जीवातुश्च मे दीर्घायुत्वं च मे नमित्रं च मे भयं च मे
सुगं च मे शयनं च मे सुषा च मे सुरि नं च मे ॥ ॥ ममाग्ने वर्यो विहवे घस्त वयं तं धाता
स्तनु वं पुषे म ॥ मह्यं नमंतां त्रि शश्च तस्वया च्यसेण पतना जये म ॥ मम देवा विहवे सं
तु सर्व इद्रा वं तो मरुतो विष्णु रग्निः ॥ ममांतरिक्षं मरु गोपमस्तु मह्यवातः पवतां कामे अस्मिन् ॥
मयि देवा इविण मा जं येतां मय्या शीरस्तु मयि देव हतिः ॥ देव्या होता रावन्ति षं न र्वीरिष्टा
स्या मनुवा सुवाराः ॥ मह्यं यजंतु मम यानि हव्या कृतिः सत्या मगं सो मे अस्तु ॥ एतौ
ममानि गां कत न च्छना ह वि श्वे देवा सो अधि वो चता मे ॥ देवाः षडुक्वीरु रुपाः रु

राम

जोत वि श्वे देवा स इह वीरय च्यं ॥ माहा समहित्र जयामान नृभिर्मरि धाम द्विपते सोम राज नृ ॥ अस्थि
र्भ्युमुत्ति युत म्भुरस्ता ददब्धो गोपाः परि पाहिन स्तं ॥ प्रत्यं चोयंतु निगुनः पुनस्ते मे पां चित्रं प्र
वृथा चिनेनात् ॥ धाता धातृणां भुवनस्य यस्य तिष्ठं वृष्टो तार मभिमा तिषातं ॥ इमं यज्ञमश्वि नो भाव संवि
हस्पतिर्देवाः पोतु यजमानं न्यर्थात् ॥ उरु व्या चो नो महिषः शर्मय ॥ सदस्मिन्नेव पुरुतः पुरुतु ॥
सनः प्रजो ये ह र्यश्च मृदेयं प्रमानो रीरिषो मा परा दाः ॥ येनः सपत्न्या अपते भवन्ति प्राप्तिभ्या
मव बाधामहे तान् ॥ वसे वा रुद्रा आदि त्या उपरि स्पृशामो ग्रे च तार मभिरा जम क्रन ॥ अवा
यमिं प्रममुनो ह नामं हे योगा जिधन जिह्वति ॥ इमन्तो यतं विहवे जुष स्वास्य कुर्माह
रिवो मे दितं त्वा ॥ ॥ अग्निर्मन्त्रं प्रथमस्य प्रचेत सोयं पांच जन्यं ब्रह्म ससिंधते ॥ विश्वस्या
विशिप्रवि विशिवा ॥ समी महे सनो मुचत् ॥ हसः ॥ यस्य दं प्राणं निमिष्यो जतियस्य ता
जं जनमानं च केवलं ॥ स्तोम्यग्निना यितो ज्ञाहवी सनो ॥ इदं स्य मन्ये प्रथमस्य प्रचेत सोच मि

उद. शां.

॥९॥

ब्रह्मस्तोमा उपमापुपागुः ॥ चोदाश्रुषः सुकलो हवमुपगता सनो ॥ यः संग्रामेन यत्ति संवरीयु
चेय पुष्टानि सः स जतित्रयाणि ॥ स्तोमी प्रनाथितो जो हवीमितेनो ॥ मन्वे वा मित्रावरुणा
तस्थवित्तं सो जसादः हणायेन देधे ॥ यारा जानः सरथं याप उग्रा तानो मुचतमागसः ॥
यो वाऽरथं क्रजुरदिमः सत्यधर्मी मिथुश्चरत्सुपयाति दूषयन् ॥ स्तोमि मित्रावरुणा नाथि
तो जो हवीमितेनो मुचतमागसः ॥ वायोः सवितुर्विदया निमन्महे या वात्सन्वः ॥ इतो यो च
रक्षतः ॥ ये विश्वस्य परिभूव भूवतुस्तो नो मु ॥ उपश्रुणु आशिषो देवयो धर्मं अस्मिन् ॥
स्तोमि वायुः सवितारं नाथितो जो हवीमितेनो ॥ रथी ते मोरथी नाम क्र ॥ उत ये शुभं मिष्टो
सुयमेभिरेधे ॥ ययो वीर्यो देवेषु निशितमो जस्तेनो ॥ यदयानं बहनुः सूर्यायास्त्रिचक्रे
ॐ सस्मिन्मिदं मानो ॥ स्तोमि देवा वश्रितो नाथितो जो हवीमितेनो ॥ मरुतां मन्वे अधि
नो ब्रुवंतु प्रमा वाचं विश्वाम वतुविधे ॥ आश्रुनु देव सुयमानूतयेतेनो मुचतेनसः ॥ तिष्ठमा
युधवीडितः सहस्रद्वि व्यः शर्षः पृतना सुजिह्वु ॥ स्तोमि देवान्मरुतो नाथितो जो हवीमि ॥९॥

स्तो ॥ देवानां मन्वे अधिनो ब्रुवंतु प्रमा वाचं विश्वाम वतुविधे ॥ आश्रुनु देव सुयमानूतयेतेनो ॥
यदिदं नाभिज्ञा चतिपोरुषेये लोदेव्येन ॥ स्तोमि विश्वान्देवानाथितो जो हवीमितेनो ॥ अनुनाद्या
नुमतिर्यत्तदेवेषु मन्यतां ॥ अग्निश्च हव्यवाहनो भवतां श्रुषेम यः ॥ अन्विदं नुमते त्वं मन्या
संशं यत्तु कृधि ॥ क्रत्वेदसाय नो हि नृप्रण आयुः पितारिषः ॥ विश्वानरो न उं सा प्रया नुपरा
वतः ॥ अग्निस्त्वेथ न वाहसा ॥ पृष्टेदिवि पृष्टे अग्निः पृथिव्या पृष्टे विश्वा ॥ ओषधीरपि वि
वेज्ञा ॥ विश्वानरः सहसा पृष्टे अग्निः सनो दिवा सरिषः पातुन तं ॥ ये अप्रथेताममिलेभि
रो जो भिर्ये प्रतिष्ठे अभवतां वसूना ॥ स्तोमि द्यावा पृथिवी नाथितो जो हवीमितेनो मुच
तमः हसः ॥ उवश्रोदसी वरिवः कृणातं क्षेत्रस्य पत्नी अधिनो ब्रूयात ॥ स्तोमि द्यावा पृ
थिवी नाथितो ॥ यत्ते नयं पुरुषत्रयं विष्टा विष्टाः सश्च कृमा कृमागः ॥ कृधी स्वस्मा
अदितेरनागा येताः ॥ सिर्शि श्रथो विषगते ॥ यथा हतदसवो गार्ग्यचित्पादिष्टिताममु
चता यजत्राः ॥ एवा त्वमस्मत्प्रमुचता यः हः प्रातार्यग्रे प्रतरान आयुः ॥३॥ ॥ समी

७५० शं०
॥ ७० ॥

शीनामासि प्राचीदिक् तस्यास्तेऽग्निरधिपतिरस्ति रक्षितायश्चाधिपतिर्यज्ञगोप्ता नाम्योनमस्ते नो ॥
 नोमृदयतानेयं द्विष्मायश्च नो दृष्टितं वीजं भेदधामि ॥ अजस्विनी नामासि दक्षिणादिक्
 तस्यास्तदग्नेरधिपतिः पृथ्वीरक्षितायश्चाधिपतिर्यज्ञगोप्ता ॥ प्राचीनामासि प्रनाचीदि
 क् तस्यास्ते सोमाधिपतिः स्वरोरक्षितायश्चाधिपतिर्यज्ञगोप्ता ॥ अथ रथ्या वा नामास्यु
 दीचीदिक् तस्यास्ते वरुणोधिपतिस्तिरश्चराजीरक्षितायश्चाधिपतिः ॥ अधिपत्नी नामासि
 बृहतीदिक् तस्यास्ते बृहस्पतिरधिपतिश्चित्रोरक्षितायश्चाधिपतिः ॥ वज्रिनी नामासीयं
 दिक् तस्यास्ते यमोधिपतिः कल्माषघ्नी वारक्षितायश्चाधिपतिर्यज्ञगोप्ता ॥ हेतयो नामास्युतेषां व
 पुरो गृहा अग्निर्वदृषवः सलिलो वातनामं तेभ्यो वोनमस्ते नोमृदयतानेयं द्विष्मायश्च नो
 दृष्टितं वीजं भेदधामि ॥ निलिंपाना मस्युतेषां वारक्षितायश्चाधिपतिर्यज्ञगोप्ता ॥ पितरो वदृषवः स गयो
 वातनामं तेभ्यो वोनमस्ते नो ॥ वज्रिणो नामास्युतेषां वः पश्चात्तदृहाः स्वप्नो वदृषवो
 गङ्गरो वातनामं तेभ्यो ॥ अथ रथ्या वा नो नामास्युतेषां च उत्तरा गृहा ओषो वदृषवः स ॥ ३० ॥

मुद्रोवातनामंतेभ्यो०। अधिपतयोनामस्तुतेषां वडुपरिग्रहावर्षे बड्वोवस्वाच्चातेनामंतेभ्यो०। रु
ध्यानामस्तुपार्थिवास्तेषां वडुहग्रहाग्रंनंबड्वोनिमिषोवातनामंतेभ्यो०। शतायुधायश
तवीर्यायशान्तेनयेभिमातिषाहे। शतंयोनःशरदोअजीतानिंद्रोनेषदतिदुरिंमिषिष्वा।
येचत्वारःपथयोदेवयानाअंतराद्यावापृथिवीवियंति। तेषांयोअज्यानिमजीतिभावहा
तस्मैनोदेवाःपरिदत्तेहसर्वे। ग्रीष्मोहेमंतउतनोवसंतःशरद्वर्षाःसुवितंतनोअस्तु। तेषा
मृत्नाःशतशरदानोनिवातउषामभयेस्याम। इदुवत्सरायपरिवत्सरायसंवत्सरायक
णुताबुहंनमः। तेषांवयंसुमनोयशियानांज्योगजीताअहतास्याम। भद्रानःश्रियःसमने
एदेवास्तथावसेनसमशीमहिता॥ सनोमयोभूःपितोआविशस्वशान्तोकायतनुवस्यो
नः॥ अतंभयंनविष्वावषट्स्वाहानमः॥ अतंभयंनविष्वावषट्स्वाहानमोगायत्रीत्रिष्टुपुजगती
वषट्स्वाहानमःपृथिव्यंतरिक्षेद्योर्वषट्स्वाहानमोग्निर्वायुःसूर्योविषट्स्वाहानमःप्राणोव्यानो
पानोवषट्स्वाहानमोनंदःपितृर्वषट्स्वाहानमःपितापुत्रःपौत्रोवषट्स्वाहानमोभूभुवः
सुवर्षट्स्वाहानमः॥ ॥ अथब्राह्मणं॥ ॥ इंद्रोदधीचोअस्थनिः। वज्राण्यप्रति

॥ ३ ॥

उद शो ०
॥१२॥

वि

ते

न्यक्तं ॥ अस्मिन् विज्ञाताय बहुधा निधीयते ॥ तस्य सुप्तमशीमहि ॥ मानो हासति च क्षणं ॥ आयु रितं
न प्रतीयतां ॥ अनं धाश्चक्षुषा वयं ॥ जीवा ज्योतिरशीमहि ॥ सुवर्ज्योतिरुत्तामते ॥ ओत्रेण
मद्रुतं अंतं विसृतं ॥ ओत्रेण राचं बहुधोदमातां ॥ ओत्रेणोदमं हृदयं भ्रूयते ॥ ओत्रेण
सर्वादिश आभूणामि ॥ येन प्राच्या उत दक्षिणा ॥ प्रती चैदित्रा भूयं त्युत्तरात ॥ तदिष्टो
त्रं बहुधोदमानं ॥ अरान्ननेमिः परिसर्वं वसुव ॥ १ ॥ ॥ सिद्धं देव्या द्या उत पापदाको ॥
तिष्ठेन्मोवा तले सूर्यया ॥ इंद्रेयादेवी सुभगा जज्ञान ॥ सान आगन्व च सा सविता नो ॥ या
राज्ञेये दुंदुभावाय ताया ॥ अश्वस्य क्रदो पुरुषस्य मायो ॥ इंद्रेयादेवी ० सान ० या हस्तिनिह
पितिया हिरण्ये ॥ त्विषि रश्मिषु पुरुषेषु गोषु ॥ इंद्रेयादेवी ० सान ० रथे अक्षे पुरुषस्य वाजं ॥
वाते पृथ्वी न्ये वरुणस्य धुषे ॥ इंद्रेयादेवी ० सान ० राडसि विराडसि ॥ इन्द्रस्य संम्राडसि
स्वराडसि ॥ इन्द्राय त्वाते जस्वते जस्वतः श्रीणामि ॥ इन्द्राय त्वा जस्वत ओ जस्वतः श्री
णामि ॥ इन्द्राय त्वा पयस्य ते पयस्वतः श्रीणामि ॥ इन्द्राय त्वा युष्मत्त आयुष्मत्तः श्री
णामि ॥ ते ज्ञोसि ॥ तत्ते प्रयच्छामि ॥ ते जस्वदस्तु मे मुखं ॥ ते जस्वच्छिरो अस्तमे ॥ ते जस्वा ॥ १२ ॥

यु

विश्वतः प्रत्यङ् विज्ञाताय संपिपृग्धिमा ॥ ओजोसि ॥ तत्ते प्रयच्छामि ॥ ओजस्वदस्तु मे मुखं ॥ ओ
जस्वच्छिरो अस्तमे ॥ ओजस्वान् विश्वतः प्रत्यङ् ॥ ओजसा संपिपृग्धिमा ॥ पयोसि ॥ त
त्ते प्रयच्छामि ॥ पयस्वदस्तु मे मुखं ॥ पयस्वच्छिरो अस्तमे ॥ पयस्वान् विश्वतः प्रत्यङ् ॥
पयसा संपिपृग्धिमा ॥ आकसि ॥ तत्ते प्रयच्छामि ॥ आकस्मदस्तु मे मुखं ॥ आकस्मच्छिरो
अस्तमे ॥ आकस्मान् विश्वतः प्रत्यङ् ॥ आकसा संपिपृग्धिमा ॥ इममेत आकसेव च मे
सधि ॥ प्रियं ते नो वरुण सोमराजन् ॥ मातेवाग्वा अदिते वामयच्छ ॥ विश्वे देवा जग्दग्धि
थासत् ॥ अग्रे सि विश्वाकरसि ॥ सर्वाकरसि सर्वमाकरसि ॥ यतो वातो मनो जवा ॥ यतः
क्षरंति सिंधवः ॥ तामां त्वा सर्वासां रुचा ॥ अभिषिचामि वचसा ॥ समुद्र इवा सि गहना ॥ सो
म इवा स्य दध्मः ॥ अग्निरेव विश्वतः प्रत्यङ् ॥ सूर्य इव ज्योतिषा विश्वः ॥ अपो यो इव एतसः ॥ तमहमस्मा आ
मुष्यायणा य ॥ तेजसे ब्रह्मवर्चसाय गृह्णामि ॥ अपो यक मे रिसः ॥ तमह ॥ ओजसे वीर्याय गृह्णामि ॥ अपो
यामध्यतो रसः ॥ तमह ॥ पुष्ट्यं प्रजननाय गृह्णामि ॥ अपो यो यशियोरसः ॥ तमहम ॥ आयुषे दीपयुक्ता

ॐ शं ०
॥१३॥

यथाकामि॥ अहमस्मि प्रथमजाकृतस्य॥ पूर्वदेवो अमृतस्य नाभिः॥ योमाददति
सदेव मावा॥ अहमन्तमन्तमदंतमदि॥ पूर्वमनेरपिदहत्यनं॥ यतो हासाते अहमु
तरेषु॥ व्यातमस्यपशवः सुतमं॥ पश्यंति धीराः प्रचरंति पाका॥ जहाम्यन्यनज
हाम्यन्यं॥ अहमन्तं वशमिच्छामि॥ सुमानमर्थं पर्यमिषुतत॥ कामामन्तं मनुष्याद
येत॥ परां के अन्तं निहितं लोक एतत्॥ विश्वे देवः पितृभिर्गुप्तमन्तं॥ यदद्यत्तं नुप्य
ते यत्परोप्यते॥ शततमीसातन्मैव भव॥ महातौ चरुसकृद्गन्धेनपप्रौ॥ दिवं च प
श्चिपथिबीचसाकं॥ तस्मिन्पिबंतोनमिनतिवेधसः॥ तेतद्भयो भवति नोकनीयः॥ अन्त
प्राणमन्तमपानमाहुः॥ अन्तं संतमुजीवातुमाहुः॥ अन्तं ब्रह्माणो ज्ञासंवदति॥
अन्तमाहुः प्रजननं प्रजानां॥ मोघमन्तं विदत अप्रचेताः॥ सत्यं ब्रवीमि बुधउत्स
तस्य॥ नार्यमणा पुष्यति नो सखायं॥ केवचाधो भवति केवचादी॥ अहमेव स
नयन्तर्षन्तस्मि॥ मामदं त्यहमप्यन्यान्॥ अहं सदमृतो भवामि॥ मदादि ॥१३॥

त्या अधिसंवेतपति॥ देवी वाचमज्जनयं तदेवाः॥ तां विश्वरूपाः पशवो बदेति॥ सानो मं देष
मूर्जं दुहना॥ धेतु वीगस्मानुपसुष्टुतेतु॥ यद्वाग्वदं सविचेतनानि॥ राष्ट्रीदेवानां निष
सादमं द्रा॥ चतस्रुर्जो दुहपयांसि॥ कस्मिदस्याः परमं जगाम॥ अन्तं तामंता
दधिनिर्मितामहं॥ यस्यादेवा अदधुर्भोजनानि॥ एकाक्षरांष्ट्रपदाष्ट्रपदाच॥ वा
चं देवा उपजीवन्ति रिश्वे॥ वाचं देवा उपजीवन्ति विश्वे॥ वाचं गंधर्वाः पशवो मनुष्याः॥
वाचीमाविश्या भुवनान्यपि ता॥ सानो हवंतु षण्मासिं प्रपत्नी॥ वागक्षरं प्रथमजाकृ
तस्य॥ वेदानां मातामृतस्य नाभिः॥ सानो जुषाणि पयस्तमागात्॥ अंबती देवी
सुहवति अस्तु॥ यामृषयो मंत्रकृत्वो मनीषिणः॥ अन्ये च देवास्तपसा श्रमेणा
तां देवी वाचं रुचिषाय जामहे॥ सानो दधातु सुकृतस्य नोके॥ चत्वारिंश
ऊपरिमिता पदानि॥ तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः॥ गृहात्रीणि निहि
तानि गयंति॥ तुरीयं वाचो मनुष्या वदति॥ अत्र कृयाग्निः समिध्यते॥ अहं

उ० शो०
॥१४॥

या विंदते हविः ॥ अहो भगस्य मूर्धनि ॥ वचसा विदयामसि ॥ प्रियं अहो हृदये ॥
प्रियं अहो हृदये ॥ प्रियं ते ते पुण्यं त्वसु ॥ इदं मुदितं कृधि ॥ यथा देवा असुरेषु ॥
अहो मुनेषु च क्रिरे ॥ एवं भाजे पुण्यं त्वसु ॥ अस्माकं मुदितं कृधि ॥ अहो देवाय न
मानाः ॥ वायुगोपा उपासते ॥ अहो हृदये यथा कृत्वा ॥ अहो यथा रूपेण हविः ॥ अ
हो प्रातर्हं वामहे ॥ अहो मध्यं दिनं परि ॥ अहो हृदये सूर्यस्य निमुचि ॥ अहो अहो प
रिहृता ॥ अहो देवानां धिवस्ते ॥ अहो विश्वमिदं जगत् ॥ अहो कामस्य मातर ॥
हविषा वर्धयामसि ॥ ब्रह्म जज्ञानं प्रथमं पुरस्तात् ॥ विसीमन्तः सुरुचो वन आच ॥
स बुधिया उपमा अस्य विष्ठाः ॥ स तस्मै यानि मस्तस्मै चिबः ॥ पिता विरा
जामष्टमोरयाणां ॥ अंतर्निष्ठं विश्वरूप आविवेश ॥ तमेकैरभ्यर्चयन्ति वत्स ॥ ब्रह्म
तं ब्रह्मणा वर्धयन्तः ॥ ब्रह्म जज्ञानं जयन्ते ॥ ब्रह्म विश्वमिदं जगत् ॥ ब्रह्मणः क्षवं नि
मित्तं ॥ ब्रह्म ब्राह्मणा आत्मना ॥ अंतर्निष्ठं निमित्तं लोकाः ॥ अंतर्निष्ठं विश्वमिदं जगत् ॥ ॥१४॥

स

राम

ब्रह्मे ब्रह्म तानां ज्येष्ठं ॥ तेन को हंति स्पृधितुं ॥ ब्रह्म देवा स्वयस्त्रिंशत् ॥ ब्रह्म निद्रप्रजा
पती ॥ ब्रह्म नृविश्वभूतानि ॥ नावीवांतः स महिता ॥ चतस्र आशाः प्रचरन् चतस्रः ॥ इ
मं लोयं तं नयतु प्रजानन् ॥ घृतं पितृवज्जलं सुवीर्यं ॥ ब्रह्म समिद्रव्या दुतीनां ॥
आगवो अगमन्तु तप्तमक्रत ॥ सीदन्तु गोष्ठे रणयं त्वस्मे ॥ प्रजावतीः पुरुषा इह स्युः ॥
इंद्राय प्रवीरुष सो ददाताः ॥ इंद्राय ज्वने पृणते च शि क्षतिं उपेक्ष्य दानि तस्वमुवाच ॥
तयो भयो रयि मिदं स्य वर्धयन् ॥ अभिजे रिव लु निदधाति देवयुं ॥ न तान शान्ति न दधा
ति तस्करः ॥ नेना अमित्रो व्यथिराधर्षति ॥ देवाः श्रियो भिर्यजन्त ददाति च ॥ ज्योतिना
भिः स च ते गोपतिः स ह ॥ न ता अवीरेणु क काये अभुजे ॥ न स स्मृतं त्रमुपतिता अभि ॥
इरुगापमभयं तस्य ता अनु ॥ गावो मर्त्यस्य विचरन्ति यज्वनः ॥ गावो भगो गाव ई
शमे अहान् ॥ गावो सोमस्य प्रथमस्य भक्षः ॥ इमा गावः सज्जता स इन्द्र ॥ इन्द्रो
मीष्ट दामनस्तो चिदिन्द्र ॥ यूयं गावो मे दयथा रुद्रा वित् ॥ अश्लीलं चित् कणुथा सु

पतीकं। मद्रं हं हं पुथु मद्रवाचः। बृह होवय उच्यते सुभासः॥ प्रजावतीः स्रयव संधिं श्रुतीः।
 शुद्धा अपः स्रजपाणे पिबतीः। मग वेत्ति न ईरातु मगद्युगं सः। प्रगिवो हेती रुद्रस्य वृज्यात्।
 उपेदं कपुर्वनं। आसु गेष्प पृथुतां। उपेदं कपुर्वनं। उपेदं कपुर्वनं। उपेदं कपुर्वनं। उपेदं कपुर्वनं।
 मसा विष्णु मत्तम मद्रा जतो दिवि। सामात्माना चरतः साम चारिणा। ययो वि
 तन ममेजानु देवयोः। उभावं तो परियात अम्या। दिवो र इमी स्तनुतो यणवे। उभा शुवती भव
 ना के विकतः। सूर्या न च द्रा चरतो हता मती। पती कुमदिष्ण विदा उभा दिवः। सूर्या उभा चंद्रम
 सा विचक्षणः। विश्ववारा वारो भावरेण्या। नानो वतं मति मंता मतिव्रता। विश्ववपरी प्रतरणा
 तरता। स्रव विदा दृशयेन् रिर इमी। सूर्या हि चंद्रा वसुतेषु दृशता। मनस्विनो नानु चरतो न
 संदिवं। अस्य अवि नद्यः स्रज बिभ्रति। धावा क्षामा पृथिवी दृशतं वपुः। अस्मि सूर्या चंद्रमसा
 मिचक्षे। अदेक विद्र चरतो विचर्तुं। पूर्वा परं चरतो नायेते। शि श्रु क उतो परियातो
 अचरं। विश्वान्यन्यो भुवना मिचरे। अस्तन्यो विद्वज्जायते पुनः। हिरण्यवर्णाः शुच
 यः पावकाया सुजातः कर्यपीया सिंदरः। अग्निं द्यागर्भं दधिरे विरूपा स्नान आपः शं स्योना

राम

१५

भवंतु। यासां राजा वरुणो याति मध्ये सत्या नृते अवपश्यं जनानां। मधुपमृतः शुचयो याः पावका
 स्नानः आपः शं स्योना भवन्। यासां देवा दिविक्ष्वति मक्ष या अंतरि सेव दुध भवति। याः पृथिवी पय
 सोदंति शुक्रा स्नान आपः। शिवे न म चक्षुषा रयता पः शिवया ननु वपस्व शत त्वं मे। सवर् अ
 गती रं स्रपदो दुवेवामथिव चे विलमो जो निधत्त। आपो न द्रा चत मिदाप आसुराग्नी पो मो विलसा
 पइता गता प्रोर सोम धृष्ट वामराग मुजामा प्राणे न स हव च सागर। अदिस र्यो स्यु न वा अणो म्या
 मा चोषा गति वा डे न आसा। मन्ये मेजानो अमृत स्यत हि हिरण्यवर्णा जल पय दावः।
 ना सदासी नो सदासी न दानां नासी द्रजो नो यो मा परीयत किमा करी नः कुह कस्य रा
 मं न अंभः किमा सा ह हतं गभारं नु रं स्रमृत त हि न रात्रिया अह आत्त्रि केतः आनी सी
 दवान स्वधया तदेकं तस्मा ध्यानं न पर किंच नासा। तम आसी तम सा गुरु मने प्र के
 तं सलिलः सर्व सा इदं कुठे नः यदि हतं ददासीत् तम सस्त महिना जायते कं कामस्तदय स
 भवर्त नाथि मनसो रतः प्रथमं ददासीत् सते वं धं मसति निरविंदन हृदि प्रताथा कवयो मनी
 षा निरअमी नो विनतार रिमरेषां अच सि दसा दुपरि सि दसा त् रेतो धा आस न्महिना

सी

नञ्चासन्न स्वधाञ्चास्तास्ययतिः परस्तात् कोऽश्ववेदक इह प्रवोचन् कुत आर्जिता कुत इयं वि
 स्थितिः अर्वादेवा अस्त्यविसर्जमाय अथाकोविदयत आब्रूवन् इयं विस्थितिः अस्त्यविसर्जमाय य
 दिवादेयविवान यो अस्याथ सः पामेव्यामन् सोऽग्रावेदयादिवानवेद विः स्विदुनंकेन
 सवक्ष्यन्तासीत् यतोद्यावापृथिवी निवृत्तक्षः मनीषिणो मनसा पृक्ते इतत् यदथ्यतिष्ठ इवना
 निधारयन् ब्रह्मवन् ब्रह्मसवक्ष्यन्तासीत् यतोद्यावापृथिवी निवृत्तक्षः मनीषिणो मनसा वि
 ब्रवीमिवः ब्रह्माथ्यतिष्ठ इवनानिधारयन् प्रातर्दिनं प्रातरिदं हवामहे प्रातर्दिनं प्रातरिदं हवामहे
 तद्विना प्रातर्दिनं प्रातरिदं हवामहे प्रातर्दिनं प्रातरिदं हवामहे प्रातर्दिनं प्रातरिदं हवामहे प्रातर्दिनं प्रातरिदं हवामहे
 पुत्रमदिमेयो विधुर्ता आध्रिश्मिद्यमन्यमानस्तदस्मिन् राजा विद्यमानमप्यास्याह भगप्रणेतर्ग
 सत्यराधः भगमो धियमुदवददन्ः भगप्रणोजनयगोभिर्भवेः भगप्रन्दिर्न वेतस्याम इतदा
 नो भगवंतस्याम इतप्रपित्तुतमथेऽक्रुता उतो हितानमचकम्ह्यस्य वयदेवानाः समन्तोऽस्य
 न भगवन् भगवाः अस्तदेवाः तेन वयं भगवंतस्याम तन्वा भगसर्वेऽज्ञो हवीमि मनो भगपुर्व
 तामवेह समधरायोषसोनमन्त दधिक्तावेवष्टुचयेपदाय अर्वाचीनं वस्तु विदं भगिनः

राम

१६

रथमिवाश्वा वाजिन आवहेतु ॥ अश्वावतीर्गे मतीर्न दुषासः ॥ वीरवातीः संमुहंतु भ
 द्राः ॥ घृतं दुहना विश्वतः प्रपीनाः ॥ यूयं पातस्वस्तिभिः सदानः ॥ ॥ अग्निर्नः पातु
 कृत्तिकाः ॥ नक्षत्रं देवमिन्द्रिय ॥ इदमासा वि चक्षणे ॥ हविरासं तु होतन ॥ यस्य भो
 तिर इमयो यस्य केतवः ॥ यस्येमा विश्वा भुवनानि सर्वा ॥ सकृत्तिकाभिरभिसंवसा
 नः ॥ अग्निर्नो देवः सुविते दधातु ॥ ॥ प्रजापते रोहिणी वेतु पत्नी ॥ विश्वरूपा ब्रह्मी
 चित्रभानुः ॥ सानो यज्ञस्य सुविते दधातु ॥ यथाज्ञो वेमशतः सवीराः ॥ रोहिणी देव्यु
 दगात्पु रस्तात् ॥ विश्वरूपाणि प्रतिमोदमाना ॥ प्रजापतिः हविषा वर्धयन्ती ॥ प्रिया
 देवानामुपयातु यज्ञं ॥ ॥ सोमो राजा मृगशीर्षिण आगन् ॥ शिवं नक्षत्रं प्रियमस्य धा
 म ॥ आप्यायमानो बद्धधातुनेषु ॥ रतः प्रजायतमाने दधातु ॥ यत्तेन क्षत्रं मृगशीर्षि
 स्ति ॥ प्रियः राजन् प्रियतम प्रियाणा ॥ तस्मै ते सोम हविषा विधेम ॥ शन्न एधि द्विष
 द्वाचनुष्यते ॥ ॥ आर्द्रयारुः प्रथमान एति ॥ श्रेष्ठो देवो बहिरधिमान ॥ नक्षत्रं

वा

उटं शां०

॥१७॥

न

नः॥

मस्य हविषा विधेम ॥ मानः प्रजा इरीरि च नो न वीरान् ॥ हेतो रूद्रस्य परिणो वृणक्तु ॥ आ
र्द्रानक्षत्रं नुषता इह विनः ॥ प्रमुचमानो दुरितानि विभो ॥ अपाघशं संनुदतामराति ॥
पुनर्नो देव्यतिरिह्येणो वु ॥ पुनर्वसुतः पुनरेतां युतं ॥ पुनर्नो देवा अभियंतु सर्वं ॥ पुनः
पुनर्वो हविषाय ज्ञानः ॥ एवो देव्यतिरिह्येणो वु ॥ विश्वस्य मत्र जगतः प्रतिष्ठा ॥ पुनर्वसुह
विषावर्धयंती ॥ प्रियं देवानां मये नु पाथि ॥ ॥ बृहस्पतिः प्रथमं ज्ञायमानः ॥ तिष्ठन्
क्षत्रमभि संबभूव ॥ श्रेष्ठो देवानां पुनरासुजिह्वः ॥ दिशो नु सर्वा अभयं नो अस्त ॥ ति
ष्ठन् पुनर्वसुतः ॥ बृहस्पतिर्न परिपातु पश्चात् ॥ बाधेतां देवा अभयं कृणु नो
॥ सुवीर्यस्वपतयस्याम ॥ ॥ इन्द्रः सर्पं चो हविरस्तु जू ॥ आश्रयायेषामनुयति चेतः ॥
ये अंतरिक्षं पृथिवीं क्षियंति ॥ तेनः सर्पसो हवमाग मिष्ठाः ॥ ये रोचने सूर्यस्यापि
सर्पाः ॥ ये दिवं देवीमनु संचरंति ॥ येषामाश्रया अनुयंतिकामं ॥ तेभ्यः सर्पभ्याम
धुमज्जुहोमि ॥ ॥ उपहृता पितरो ये मद्यासु ॥ मनोजवसः सुकृतः सुकृत्याः ॥
ते नो नक्षत्रे हवमाग मिष्ठाः ॥ स्वधाभिर्वत्सं प्रयतं जुषतां ॥ ये अग्निदधो ये नयिद

॥१७॥

भाः ये मुंलोकं पितरः क्षियंति ॥ याश्च विप्रयाः उवनप्रविप्र ॥ मद्यासु यतः सुह
तं जुषतां ॥ ॥ गवां पतिः फलुनीनाम सित्वं ॥ तदयं मन्वरुणमित्रवारु ॥ तं वावयः
सवितारः मनीनां ॥ जीका जीवंतमुपसंविशेम ॥ येनेमविश्वा भुवनानि संजिता
यस्य देवा अनुसंयंति चेतः ॥ अयं माराजा जरस्तु विमान ॥ फलुनीनामृषभो
रो रवीति ॥ ॥ श्रेष्ठो देवानां भगवो भगसि ॥ तत्वा विदुः फलुनीस्तस्य विज्ञात ॥
अस्मभ्यं क्षत्रमंजरः सुवीर्यं ॥ गोमदं धवदुपसंनुदह ॥ भगो हृदा ताभग इत्य
दाता ॥ भगो दिवीः फलुनी राविवेश ॥ भगस्य तं प्रसवंगमिम ॥ यत्र देवः सधमा
दं मदेम ॥ ॥ आयातु देवः सवितो पयातु ॥ हिरण्ययेन सुवृत्तारथेन ॥ वहस्व न
स्तः सुभगं विप्रनापमं ॥ अयं छंतं पपुरि पुण्यमल ॥ हस्तः प्रयच्छेत्त्वमृतं वसीया
दक्षिणेन प्रतिगृष्णीम एनत ॥ दातारमद्य सवितो विदेय ॥ यो नो हस्ताय प्रसुवा
तियजं ॥ ॥ त्वष्टा नक्षत्रमभ्येति चित्रां ॥ सुभतं ससंयुवतिः रोचमानो ॥ निवेश

उद. शं.
॥१८॥

वि
यन्नुसृतात्मर्त्याः ॥ रूपाणिपिंशन्नुवनानिभ्याः ॥ तन्नुस्वष्टातदुचित्राविचष्टं ॥
तन्नुक्षेत्रंभरिदाअस्तमहं ॥ तन्नः प्रजावीरवतीं सनोतु ॥ गोभिर्नोअश्वः समनक्त
यत्तं ॥ वायुर्नक्षत्रमप्येतिनिष्टा ॥ तिमभ्रजोवषभोरुवाणः ॥ सूर्यन्नुवनोभारमा
तरिभ्या ॥ अपदेष्टासिनुदतामराती ॥ तन्नोवायुस्तदुनिष्टाभ्रजोतु ॥ तन्नक्षत्रंभरि
दाअस्तमहं ॥ तन्नोदेवासेअनुजानंतु कामं ॥ यथातरमदुरितानिनिविभ्या ॥ र
मस्मद्ध्रवोयतुभीताः ॥ तदिष्टाग्नीकृणुतांतद्विशारिव ॥ तन्नोदेवाअनुमदंतुय
ज्ञं ॥ पश्चात्पुरस्तादभयेनोअस्त ॥ नक्षत्राणामधिपनीविशारिव ॥ भ्रष्टाविश्रमीभु
वतस्यगोपौ ॥ विष्टचः शत्रूनपबाधमानौ ॥ अपक्षुधंतुदतामरातिं ॥ पूणाप
श्चादुतपूणापुरस्तात ॥ पुनर्धृतः पौर्णमासीतिगाय ॥ तस्योदेवाअधिसंवसतः ॥
उत्तमेनाकइहमादयंतं ॥ पश्चीसुवर्चीयुवतिः सजोषाः ॥ पौर्णमास्युदगाद्योभमा
ना ॥ आप्यायेयंतीदुरितानिनिविभ्या ॥ पुनरुदयंयजमानाययत्तं ॥ क्रूयास्महव्ये
नमसोपसद्य ॥ मित्रंदेवमित्रधयेनोअस्त ॥ अनूराधान्हविषावर्धयेतः ॥ श ॥१८॥

मि

तंजीविमशरः सवाराः ॥ चित्रंनक्षत्रमुदगात्पुरस्तात् ॥ अनूराधासदितियद्वंदति ॥ तन्मि
त्रंएतिपर्येष्टवयानेः ॥ हिरण्येयैर्विततेरतरिक्षे ॥ इंदो ज्येष्ठामनुनक्षत्रमेति ॥ य
स्मिन्नुत्रंनुत्रंनूर्येततार ॥ तस्मिन्नुयममृतं दुहानाः ॥ शुभंतरमदुरितिदुरिष्टिं ॥ पु
नररायवृषभायधृष्टवे ॥ अषाढायसहमानायमीदुषे ॥ इंद्रायज्येष्ठामधुमदुहाना ॥
उरुंरुणोतुयजमानायलोके ॥ मूलं प्रजावीरवतीविदेय ॥ पराचेतुनिर्कृतिः प
राचा ॥ गोभिर्नक्षत्रंपशुभिः समक्तं ॥ अहर्भयायजमानायमहं ॥ अहर्नोअद्यसु
वितेदधातु ॥ मूलंनक्षत्रमितियद्वंदति ॥ पराचीवाचानिर्कृतिनुदामि ॥ शिवं
जायेशिवमस्तमहं ॥ पादिव्या आपः पयसासंबभूवुः ॥ याअंतरिक्षउतपाथि
वीर्याः ॥ यासामषाढाअनुयंतिकामं ॥ तानआपः शं स्योनाभवंतु ॥ याश्चकृष्या
याश्चनार्याः समुद्रियः ॥ याश्चवैशंतीरुतप्रासचीर्याः ॥ यासामषाढामधु
मक्षयंति ॥ तानआपः शं स्योनाभवंतु ॥ तन्नोविश्वेदुपभृण्वंतुदेवाः ॥
तदेषाढाअभिसंयंतुयत्तं ॥ तन्नक्षत्रप्रयत्तापशुभ्यः ॥ कृषिर्वृष्टियजमाना

उदकत्रो
॥२१॥

हव्याप्रयता जुषाणा ॥ सुगैर्नीयानैरुपयातां यज्ञं ॥ सुप्रान्यभृन्नक्षत्रुरेवतीरुनः ॥
गावो नो अश्व्याः अन्वेतु पृषा ॥ अन्तरिक्षं तो बद्धा विरूपं ॥ वातः सनुतां यज्ञं
मानाय यज्ञं ॥ तदग्निना च श्वयुजोपयातां ॥ शुभंगमिधो सुयमेभिः ॥ स्वन
क्षत्रः हविषाय जंतो ॥ मध्यां संपत्तो यज्ञुषा समत्तो ॥ यो देवानां भिषजो हव्यवाते ॥
विश्वस्य दूता वसतस्य गोपौ ॥ तो नक्षत्रं जुषाणां पयातां ॥ न मेभिः कृणुमा
श्वयुगभ्यां ॥ अपपाप्मानं भरणी भरंतु ॥ तद्यमो राजा भगवान्निचष्टा ॥ नो
कस्य राजा महतो महाहि ॥ सुगन्तः पंथान् भयं ॥ यस्मिन् नक्षत्रे य
म एति राजा ॥ यस्मिन् नक्षत्रे यमि चंत देवाः ॥ तदस्य चित्राः हविषाय ज्ञाम ॥ अ
पपाप्मानं भरणी भरंतु ॥ निवेशनी संगमनी च सनुतां विश्वारूपाणि वसू
न्यावेशयेती ॥ सरस्वती ॥ सुभगा रराणां सान आगन्वर्चसा संविदाना ॥ २१ ॥

कृणातु

यत्ते देवा अद्भुर्भागधेयममावास्थे संवसंतो महिषा ॥ सानो यज्ञं पिष्टु हविष
भारे रयि नो धेहि सुभगे सुवीर ॥ न वोनवो भूति जायमानो नो केतुरुषसा मे व
यमे ॥ भागरे वेभ्यो विधात्याय न्य चंद्रमा स्तिरति दीर्घमायुः ॥ यमादित्या अ
शुभाप्याय यतियमक्षितमक्षितयुः पिबति ॥ ते न नो राजा वरुणो बहस्पतिरा
प्याययंतु भुवनस्य गोपाः ॥ ये विरूपे समनसा संवयंती ॥ समानं तं तं प
रितातनाते ॥ विभ्रपुत्र अनुभविष्यतो दुवे ॥ ते नो नक्षत्रे हवमागमितं ॥ वयं देवी
ब्रह्मणा संविदानाः ॥ सुरासा देव बीतिरधानाः ॥ अहोरात्रे हविषा वर्धय
तः ॥ अतिपाप्मानमतिमुक्त्या गमेम ॥ प्रत्यु वदस्यायती ॥ बुद्धं ती दुहि
तादिवः ॥ अपो मही च पुते च क्षुषा ॥ तमो ज्योतिः सृणोति सूनरी ॥ उदुहि
याः सच ते सूर्यः ॥ सचा उग्रं नक्षत्रमभिर्चिमत् ॥ तवे दुषो गु वि सूर्य

उद शो.
॥२१॥

स्य च ॥ संभक्तेनागमेमहि ॥ तं नो नक्षत्रमर्चिमत ॥ भानुमत्तत्र उच्चरत् ॥ उप
यत्तमिहागमत ॥ प्रनक्षत्राय देवाय ॥ इन्द्राय देव ॥ इवामहे ॥ सनः सविता सु
वत्सनि ॥ पुष्टिः ॥ दांवीरवर्तमे ॥ ॥ उ ॥ दुत्यं जातवेदसं ॥ ॥ कृक ॥ चित्रदेवा
नासुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणास्यामे ॥ आप्राद्यावापृथिवी अंतरिक्षं
सूर्य आत्मा जगत् सत्सुषभ ॥ अदितिर्नुरुष्य लदितिः शर्मयद्युतु ॥ अ
दितिः पाल् ॥ रुसः ॥ महीमृषुमातरं ॥ सुवताना मृतस्य पत्नी मवसेदु
धेम ॥ लुविक्षत्रामजरं तीसुरुची ॥ सुशर्माणमदितिः सुप्रणीति ॥ इ
द्विष्टुर्विचक्रमेत्रे धानिदधेपदं ॥ समूहमस्य पा ॥ सुरे ॥ प्रतद्विष्टु
स्तवते वीर्यय ॥ मृगोनभीमः कुचरो गिरिष्ठाः ॥ यस्या रूपुत्रिषु वि
क्रमणेषु ॥ अग्निक्षिपंति भुवानानि विश्वा ॥ अग्निर्मध्यदिक् ककु ॥२१॥

थि व ॥ पतिः पृथ्या अये ॥ अप्राप्रे तां सिद्धिं न्वति ॥ भुवी यत्तस्य रंसं च नेनायत्र नियु जे
तिः सच सशिवाभिः ॥ दिवि मूर्धनं दधिषे सुवर्षा जिक्रामने च कृषे ह व्यावाहं ॥ अनु
नायानुमतिर्यज्ञं देवेषु मन्यतां ॥ अग्निभ्य हव्यवाहनो नवतां दधुषे मयः ॥ अन्विदनु
मते त्वमन्या सशंचनः कृधि ॥ क्रते दक्षाय नो हि नु प्रेण आयुः पितारिषः ॥ हव्यवा
हमभिमातिषाहं ॥ रक्षो हणं पतना सुतिष्ठु ॥ ज्योतिषं तं दद्यात्तं पुरं धि ॥ अग्निं सि
ष्टं कृतमाहुवेम ॥ स्थिष्टमग्ने अभितुणाहि ॥ विश्वा देव पतना अभिष्य ॥ उ त
रुनः पंथां प्रदिशन्विभाहि ॥ ज्योतिषं हव्यज रन आयुः ॥ ॥ अग्ने ये स्वाहा
कृत्तिकाभ्यः स्वाहा ॥ अंबाये स्वाहा दुर्वाये स्वाहा ॥ नितत्ये स्वाहा भ्रयं त्ये स्वा
हा ॥ मेघयं त्ये स्वाहा चर्षयं त्ये स्वाहा ॥ लुपुणी काये स्वाहेति ॥ १ ॥ प्रजापत
ये स्वाहा रोहिण्ये स्वाहा ॥ रोचमानाये स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहेति ॥ २ ॥

३६-शो.
॥२२॥

सोमाय स्वाहा मृगशीर्षाय स्वाहेति ॥३॥ इन्द्रकायः स्वाहा पृथिव्याय स्वाहा ॥ राज्ञाय
य स्वाहा भित्तये स्वाहेति ॥४॥ रुद्राय स्वाहा प्रीत्यै स्वाहा ॥ पितृमानाये स्वाहा पशु-
भ्यः स्वाहेति ॥५॥ अदित्ये स्वाहा पुनर्वसुभ्यः ॥ स्वाहा भूतये स्वाहा प्रजाये स्वाहेति
॥६॥ बृहस्पतये स्वाहा तिष्याय स्वाहा ॥ ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति ॥७॥ सर्पभ्यः स्वा-
हा श्रेष्ठाभ्यः स्वाहा ॥८॥ श्रुकेभ्यः स्वाहेति ॥९॥ पितृभ्यः स्वाहा मरुताभ्यः ॥ स्वाहा
नद्याभ्यः स्वाहा गदाभ्यः ॥ स्वाहा रं धतीभ्यः स्वाहेति ॥१०॥ अर्यभ्यो स्वाहा फल्गु-
कुनीभ्यां स्वाहा ॥ पशुभ्यः स्वाहेति ॥११॥ भग्याय स्वाहा फल्गुनीभ्यां स्वाहा ॥ अश्वभ्यः स्वाहेति
ति १० सवित्रे स्वाहा हस्ताय ॥ स्वाहा दक्षते स्वाहा पुण्ड्रते ॥ स्वाहा प्रयत्ने स्वाहा प्रणिगृह्णते स्वाहे-
ति ११ त्वष्ट्रे स्वाहा चित्राये स्वाहा ॥ चैत्राय स्वाहा प्रजाये स्वाहा ॥ प्रजाये स्वाहेति १२ याये स्वाहा नि-
ध्याये स्वाहा ॥ कामचाराय स्वाहा जिह्वे स्वाहेति १३ इन्द्राग्निभ्यां स्वाहा विश्वाभाभ्यां
स्वाहा ॥ अश्वभ्यः स्वाहा भित्तये स्वाहेति १४ पौर्णमास्ये स्वाहा कामाय स्वाहा गत्ये स्वाहेति १५ ॥

रति

२२

१५ ॥

ति ४

मित्राय स्वाहा नृराधेभ्यः स्वाहा ॥ मित्रधेयाय स्वाहा भित्तये स्वाहेति ॥१६॥
इन्द्राय स्वाहा ज्येष्ठाये स्वाहा ॥ ज्येष्ठाय स्वाहा भित्तये स्वाहेति ॥१७॥
प्रजापतये स्वाहा मूलाय स्वाहा ॥ प्रजाये स्वाहेति ॥१८॥ अश्वः स्वाहा पाठाभ्यः
स्वाहा ॥ समुद्राय स्वाहा कामाय स्वाहा ॥ अभित्तये स्वाहेति ॥१९॥ विंशो देवभ्यः
स्वाहा पाठाभ्यः स्वाहा ॥ अनपजैषां स्वाहा जितये स्वाहेति ॥२०॥ ब्रह्मवर्चसाय स्वाहा
स्वाहा ॥ ब्रह्मकाय स्वाहा भित्तये स्वाहेति ॥२१॥ विवेक्ये स्वाहा
श्रोत्राय स्वाहा ॥ श्रोत्राय स्वाहा श्रुताय स्वाहेति ॥२२॥ वसुभ्यः स्वाहा
हविष्ठाभ्यः स्वाहा ॥ अग्राय स्वाहा परीत्यै स्वाहेति ॥२३॥ वरुणाय स्वाहा
हरातभिषज स्वाहा ॥ भिषजभ्यः स्वाहेति ॥२४॥ अजाये कपदे स्वाहा
प्राष्ठपदेभ्यः स्वाहेति ॥ तेजसे स्वाहा ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति ॥२५॥ अ-

स

ह

श्वे
ति

३० शौ०

२४

ॐ नमः शिवाय ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ अथ प्रतिपत्तिसंस्तवनम् ॥ सावित्री स्तोत्रम्
सामादिननुवाकं क्षणाय च ॥ अग्नेयशस्विनीत्यादिचतुष्टयमृचांतनः ॥
स्तंडिलकरणादिप्रर्ववत् ॥ क्षणाय पाजः प्रसितिं नष्टं ० हंत वाउ ॥ मदे वि
दस्य प्र० देवीः ॥ अग्नेयशस्विनीः जीवाय सर्वे ॥ हिरण्यवर्णाः ० रत्ने वै मोजे
निधत्त ॥ यद्यद् संप्रयतीरहावनंदताहवे ॥ तस्मादानयोनामस्तुता वोनानामानि
सिंधवः ॥ यत्प्रपितावरणेन ताः श्रीभक्तैः समवल्लत ॥ तदा भो दिंद्रो बोधनीस्तस्मा
दापो अनुत्थम ॥ अपकार्म संसृद्धमाना अबीवरतबोहिक् ॥ इन्द्रो विः शक्ति
भिर्देवीस्तस्मा द्दार्णामकोहितं ॥ एको देवा अप्यतिष्ठत्यदमानायथावशां ॥
उदानिषुर्महीरितितस्मा दुद्धकमेक्ष्यते ॥ आपो भद्राश्च पयसावः ॥ आ
पो हिष्ठा ० यथाचनः ॥ दिवि अयस्वान्तरिक्षे यत स एधि या संभव ब्रह्मवर्चस
मसि ब्रह्मवर्चसायत्वा ॥ पवमानः सुवर्जनः ॥ मोर्जयंत्या पुनस्तु ॥ उडुत्तमं वस्तु

अस्तानाद्या० यत्किंचिदं०१ कितवासः०१ अवतेहडः०१ तत्वायामि०१
परिपोरुड्य०१ स्तुतिभ्रुलं०१ मीढुष्टमशिवलमे०१ अहंरविभ
र्षि०१ समनेरुडोअसुरः०१ आवोराजनं०१ बलजज्ञानं०१ पिला
विराजेत्यनुवाकं॥ भवत्पाडुलीनां॥ विष्टोर्नुकं०१ तदस्यप्रियं०१ प्र
तद्विष्टुः०१ परोमात्रया०१ विचक्रमे०१ त्रिधुवः०१ पयिवी०१ जातवदसः०१
तामिग्निवर्णी०१ अग्नेत्वंपाय्या०१ विभ्यानिना०१ पतनाजित०१ सह०१
हिरण्यवर्णहरी०१ पुरुषानहं०१५ नमोब्रह्मणइतित्रिरुत्काप्रणवेना
स्थाप्य॥॥ मृधुवः सुवः॥ दधिक्रावो०१ आपोहिष्ठा०१३॥ इतिप्रोक्षति॥
प्रतिसरस्त्रमादाय॥ वासुकिं ध्यात्वा त्र्यंबकमिति त्रिरुत्कं भस्मना संम
ज्या॥ अग्निरायुष्मान्०१ इति संस्कार्य दक्षिणहस्तं गृहीत्वा बृहत्सामेति

प्र० ध०
॥२५॥

वध्नीयात् ॥ बृहत्सामक्षत्रभर्तृद्वयं त्रिष्टुभोजः शुभितमुग्रवीरं ॥ इन्द्र
स्त्रामेन पंचदशेन मध्यमिदं वातेन सगरैरक्षा ॥ ॥ स्त्रीणां वामहस्तं ॥ ॥ यो
ज्ञा ब्रह्मण इत्यष्टवर्नद्युतसूक्तेन सूत्रे ॥ परिभस्मनारक्षां कुर्यात् ॥ अथ द्युत
सूक्तं ॥ यो ब्रह्मा ब्रह्मण उज्जभा र प्राणेश्वरः क्षुत्तिवासाः पिनाकी ॥ ईशानो दे
वः स न आयुर्दधातु तस्मै जुहामि हविषा द्युतेन ॥ १ ॥ विभ्राजमानः सरिरस्य
मध्यां देवमानो धर्मरुचिर्य आगत ॥ समुत्पुपाशानपनुशयोरानिहायु
षेनोद्युतमनुदेवः ॥ २ ॥ ब्रह्मज्योतिर्ब्रह्मपत्नी शुभं गेयमादधातु रुरूपं जयं
तं ॥ सुवर्णरंभं ग्रहमर्कमयं तमायुषेवर्दयामि द्युतेन ॥ ३ ॥ धिये कक्ष्मी
संवि कामोपलंगां षष्ठौ च यामि प्रसेनेत्युदाहुः ॥ नां विद्या ब्रह्मयोनिः स
रूपा मिहायुषे तर्पयामो द्युतेन ॥ ४ ॥ दाक्षायण्यः सर्वयोमः स योन्यः ॥ २६

महस्वशो विश्वरूपा विरूपाः ॥ ससूनयः सपतयः सयुध्य आयुषेनोद्युतमिदं
जुषतां ॥ ५ ॥ दिव्या गणा बहुरूपाः पुराणा आयुश्चिदोनः प्रथमं तु वीरान् ॥
तेभ्यो जुहामि बद्धा द्युतेन मानः प्रजाः रिरिवो मोत वीरान् ॥ ६ ॥ एकः पु
रस्ताद्य इदं बभूव यतो बभूव भुवनस्य गोपाः ॥ यमं व्यतिभुवनः सांपरा
यमनो हविर्द्युतमिहायुषेनुदेवः ॥ ७ ॥ वसून्नुदानादित्यान्तरुताथसाध्या
नृभूषण्यक्षानां धर्वाः श्वपितृः श्वविश्वान् ॥ भृगून्सर्पाः श्वां गिरसाथिस
सर्पां नद्युतः दुत्वास्वायुष्यामहयामुशश्वतः ॥ ८ ॥ ऋत्विग्भ्यादक्षि
णां दद्यात् ॥ इति बोधायनोक्तः प्रति सरबंधः समाप्ता ॥ ॥ श्रीः ॥ ॥ कृ
तुतममस्तप्ताद्यां मृषयत्किं चेदं क्लिन्ना सोवते हउस्तत्वायामिपरिणो
रुद्रस्यस्तु दिश्रुतं मीढुष्टमाहं निभर्षितमभिरुद्रावोराज्ञानं ब्रह्म
पदानं पितृविराजैरनुवाकं विष्णुनं प्रतक्षिः परा प्राच्या विचक्रमेति देवजातवद
सुतामग्निवर्णो मनेत्वं पास्या विष्वाग्निः शृणुत गजितः हिरण्यवर्णो सुतं पंचराचैत
मा ब्रह्मण इति विरुक्ता प्रवेना स्याप्य ॥ २७ ॥

॥ ॥ इति जलशान्तिः समाप्तः ॥ ॥